

РЕШЕНИЕ

№ 1196

гр. София, 22.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 22.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **2940** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 405а, ал. 7 от Кодекса на труда /КТ/.

Образувано е по постъпила жалба от „МЕДИЦИНСКИ ЦЕНТЪР РЕПРОДУКТИВНО ЗДРАВЕ“ ООД, подадена чрез адв. М. Ел-Т. от САК, срещу постановление за обявяване съществуване на трудово правоотношение от 02.03.2023 г., издадено от началник на отдел към Изпълнителна агенция „ Главна инспекция по труда“, с което е обявено съществуването на трудово правоотношение между Е. В. Х. и „ Медицински център Репродуктивно здраве“ ООД и е дадено предписание на жалбоподателя да предложи на Е. В. Х. сключването на трудов договор, считано от 01.05.2022 г., със срок за изпълнение 10.03.2023 г.

В жалбата се твърди, че оспореният акт е незаконосъобразен като издаден при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на закона. Посочва се, че процесното постановление е издадено на 02.03.2023 г., в деня на издаване и връчване на протокола, съдържащ констатациите от извършената проверка, което обстоятелство води до извод, че постановлението е издадено в деня на приключване на проверката, като на дружеството не е дадена възможност да се запознае с данните от същата и да вземе отношение по тях. По този начин административният орган е допуснал нарушение на правилата по чл. 34 и чл. 35 АПК, като не са изяснени всички факти от значение за случая. Неправилно ответникът е достигнал до извод за наличието на трудови функции само въз основа на граждански

договор от 29.04.2022 г., като административният орган не е изследвал всички относими факти и не са събрани необходимите писмени доказателства, въз основа на които да се формира обоснова извод за наличие или липса на основание за обявяване съществуването на трудово правоотношение между жалбоподателя и Е. Х.. Жалбоподателят счита, че неправилно ответникът е констатирал наличие на трудово правоотношение за минал период, тъй като разпоредбата на чл. 405а КТ не предвижда установяване на трудово правоотношение за предходен период. На следващо място, сочи, че органът незаконосъобразно е приел, че от договора са видни най-съществените белези на трудовото правоотношение, а именно място на работа, работно време и йерархична зависимост. В тази връзка поддържа, че с договора се уговаря извършването на прегледи и консултации от страна на изпълнителя в обекта / лечебно заведение за извънболнична помощ/ на възложителя, но същото не може да се разглежда като място на работа, с определено работно място, тъй като изцяло в рамките на свободата на договаряне в гражданските правоотношения е това къде да бъде извършено. Освен това, в договора от 29.04.2022 г. е уговорено, че дружеството не се ангажира с възлагане на определен обем конкретна работа, а изпълнителят е поел задължение за извършване на прегледи и консултации при наличие на записани часове от пациенти на възложителя. Т.е., не е постигано съгласие за определено работно време и такова не може да бъде изведено чрез тълкуване на договора.

Сочи се, че от клаузите на гражданския договор не се установява и твърдяната от органа йерархична зависимост, тъй като дейността на възложителя, свързана с доболнична медицинска помощ, предполага предварително установен вътрешен ред, който следва да бъде спазван както от лицата, с които са сключени трудови или граждански договори, така и от всеки пациент. Относно критериите, обема на договорената работа, заплащането и срока жалбоподателят счита, че законосъобразно в мотивите на постановлението същите са разгледани в посока установяване на съществуващо трудово правоотношение. Тъй като обемът от работа, която следва да изпълни изпълнителят, не е предварително установен, то предварително не може да бъде установено и дължимото възнаграждение. За периода на договора дължимото възнаграждение е поставено в зависимост от обема на свършената работа. Поради изложеното счита, че не е налице функционална зависимост, признак на отношение на власт и подчинение между страните.

По изложените в жалбата съображения, поддържани и в съдебното заседание от процесуалните представители на жалбоподателя адв. Ел-Т. и адв. А., се прави искане за отмяна на оспореното постановление за обявяване на съществуването на трудово правоотношение от 02.03.2023 г., издадено от А. И. – началник на отдел в Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“. Претендират се сторените по делото разноси.

Ответникът, чрез процесуалния си представител юрк. В., оспорва жалбата като неоснователна. Поддържа, че основните елементи на трудовото правоотношение са установени. Прави искане за потвърждаване на постановлението и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - Е. В. Х., не се явява в съдебното заседание и не взема становище по жалбата.

Софийската градска прокуратура не се представлява и не взема становище по делото.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Административното производство е започнало по искане на НАП от 12.12.2022г. за установяване дали сключени договори между жалбоподателя и седем лица, измежду които и Е. Д. В., представляват прикрити трудови договори. В тази връзка на 06.01.2023г., 11.01.2023 г., 08.02.2023 г. и 02.03.2023 г. е извършена проверка от А. Ц. И. – началник отдел „Методология на административнонаказателната и инспекционната дейност“, Дирекция „Правно осигуряване на инспекционната дейност“, и А. М. Г., гл. инспектор в отдел „Методология на административнонаказателната и инспекционната дейност“, Дирекция „Правно осигуряване на инспекционната дейност“ към ИА „Главна инспекция по труда“ по спазване на трудовото законодателство в „Медицински център Репродуктивно здраве“ ООД, резултатите от която са обективирани в протокол изх. № ПР2300444 от 02.03.2023 г.

При проверката е изискан и представен граждански договор №17/29.04.2022 г. сключен между жалбоподателя, като възложител, и д-р Е. В. Х., в качеството на изпълнител, с предмет, както следва: по възлагане на МЦ "Репродуктивно здраве" ООД изпълнителят Е. Д. В. да извършва при заявка прегледи и консултации на пациенти на възложителя в областта на специалност „Акушерство и гинекология“ / чл.1, ал. 1 от договора/. Договорът е сключен за срок до 31.12.2023 г. и влиза в сила от 01.05.2022 г. С чл. 4 от договора е предвидено медицинският център да осигурява необходимите условия за извършване на възложената работа. Възложителят се задължава да заплати на изпълнителя възнаграждение в размер съгласно Приложение № 1 към договора, непредставено по делото. Съгласно клаузата на чл. 6 страните са уговорили възнаграждението да се изплаща в края на всеки месец, в който е извършена работата, или до 30-то число на следващия месец, съгласно констативен протокол, съдържащ следните реквизити: вид и брой на извършените медицински услуги. Протоколът се съставя в един екземпляр, който остава при възложителя и ако последният няма възражения по съдържанието му, извършва плащане на възнаграждението. По искане на изпълнителя възложителят представя копие от протоколите. Съобразно чл.7, ал.1 от договора изпълнителят е поел задължение да извършва на своя отговорност, компетентно, качествено, навременно и изчерпателно, с необходимата лекарска грижа, отговаряща на съвременното равнище на медицинските знания и правилата на добра медицинска практика, при спазване на медицинските стандарти и действащите нормативни актове, възложената му по договора работа. Съобразно клаузата на чл. 7, ал. 2 изпълнителят се задължава да се съобразява с установения вътрешен ред на възложителя. Според чл.8 от договора времето и мястото на изпълнение на задълженията на изпълнителя се определят от възложителя чрез записване на часове и същите се съобщават на изпълнителя, без това да ограничава възложителя в правото му да променя времето или мястото на изпълнение на задълженията на изпълнителя. Съобщаването от възложителя, респ. променянето от него на времето и мястото, съставлява заявка за възлагане на работа. В чл. 9 е регламентирано задължението на изпълнителя своевременно да се информира за записаните часове за преглед и консултация, като се обади по телефона или посети на място регистратурата на лечебното заведение в нейното работно време (от 08:00 ч. до 20:00 ч.). Съгласно чл. 9а от договора изпълнителят се задължава поне 10 дни предварително да уведоми за периоди от време (дни, часове), в които поради лични причини или професионални ангажименти не би бил в състояние да изпълни евентуалната заявка. С клаузата на чл.12 страните са уговорили обстоятелствата,

водещи до неговото прекратяване: изтичане на уговорения срок, по взаимно съгласие, изразено в писмена форма и с едномесечно предизвестие. В чл. 20 от договора е регламентирано, че започването на изпълнението на всяка конкретна заявка от страна на изпълнителя е равнозначно на съгласието му, че възложителят му е осигурил всички необходими персонални, технически, организационни и други условия.

На основание извършената проверка и представения граждански договор №17/29.04.2022 г. е издадено постановление от 02.03.2023 г., с което на основание чл. 405а, ал. 1 от КТ е обявено съществуването на трудово правоотношение между Е. В. Х. и „Медицински център репродуктивно здраве“ ООД, считано от 01.05.2022 г. и е предписано на работодателя да предложи на лицето сключване на трудов договор, считано от 01.05.2022 г. г., в срок до 10.03.2023 г.

В мотивната част на издаденото постановление е прието, че са налице елементите на трудово правоотношение – определено работно място, работно време, ежемесечно заплащане на възнаграждение за престираната работна сила, йерархическа зависимост между възложителя и изпълнителя. Прието е, че са уговорени дейности с повтарящ се, цикличен характер и продължително времетраене, а не конкретна и определена услуга или резултат. Извършената от изпълнителя работа не е определена като такава по граждански договор, защото не е формулиран резултат, който трябва да се постигне, обем и критерии относно качествено изпълнение, и изпълнителят не е независим при изпълнението на договора.

Постановлението е връчено на жалбоподателя на 02.03.2023г.

Въз основа на подадено от жалбоподателя искане срокът за изпълнение на предписанието е удължен до 30.03.2023 г.

По делото е приложен и граждански договор с № 30, сключен между жалбоподателя и д-р Е. В. Х. на 30.12.2019 г. за неопределен срок, с идентично съдържание с горепосочения граждански договор. Към договора е представено и Приложение №1.

Приети са като писмени доказателства графици / л. 109 - л. 205 по делото/ със записани часове на пациенти при д-р Е. В. за периода от 24.05.2022 г. до 28.02.2023 г. Установява се, че д-р В. е осъществявала периодично прегледи през дните вторник и сряда и по-рядко през дните събота и неделя. Установява се работа на смени: сутрешни часове от 9:30 ч. до 13:30 ч. и следобедни часове от 14:00 ч. до 18:00 ч., при преглед на около 8-9 пациенти за една смяна. Следва да се отбележи и наличието на анулирани часове и липсата на записани пациенти за всички възможни часове в определени дни, т.е., по-малък брой преглеждани пациенти в определения ден. Липсват доказателства за извършвани прегледи извън посочените в графичите, както и информация д-р В. да е осъществявала друга дейност, извън посочената. Липсват данни и относно обстоятелството лекарят да присъства на работното място в часовете, когато не е имало записани пациенти.

Предоставено е трудово досие на д-р В. във връзка със сключен трудов договор от 30.12.2019 г. между нея и „САГБАЛ Д-Р ЩЕРЕВ“ ООД, сключен за длъжността " лекар, акушерство и гинекология". Установява се, че за периода от 01.05.2022 г. до месец март 2023 г. Е. В. Х. е използвала отпуск поради бременност и раждане по чл.163, ал.1 КТ и отпуск за отглеждане на дете по чл.164 КТ. Това обстоятелство се потвърждава и от представената от оспорващия справка от НАП – София. В случая се касае за друго правоотношение между д-р Е. В. и „САГБАЛ Д-Р ЩЕРЕВ“ ООД, което има за предмет предоставяне на работна сила, с място на работа [населено място], [улица].

За установяване компетентността на издателя на процесното постановление по делото е представена Заповед № ЧР-978/26.07.2022 г. на изпълнителния директор на ГИТ, от която е видно, че лицето, издало постановлението, е назначено на длъжност началник отдел в отдел „Методология на административнонаказателната и инспекционната дейност“. От представената длъжностна характеристика се установява, че лицето, заемащо тази длъжност, има и правомощието да съставя постановления по чл. 405а КТ за обявяване на съществуването на трудово правоотношение.

Във връзка с наведените твърдения за допуснати процесуални нарушения, изразяващи се в неосигуряване на възможност за участие в производството и запознаване с документите по административната преписка, е представена призовка на основание чл. 45, ал. 1 АПК, с която жалбоподателят е призован да се яви на 11.01.2023г. във връзка с образуването в Дирекция „ПОИД“ административно производство от 06.11.2023 г. Изискано е представянето на допълнителни документи, включително представяне на гражданските договори, сключени между дружеството и определени лица, като заинтересованата страна Е. В. Х. не е между тях. Призовката е получена на 06.01.2023 г. от Н. Б. Ч. – специалист У..

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от адресат на акта, за когото оспореният административен акт е неблагоприятен, и в законоустановения срок.

Съгласно чл. 168 ал. 1 АПК съдът следва да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания, посочени в чл. 146 АПК.

Разгледана по същество, след проверка на административния акт съобразно правилата на чл. 168, ал. 1 АПК във връзка с чл. 146 АПК, жалбата е основателна, като съображенията за това са следните:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Съгласно чл. 399 от Кодекса на труда цялостният контрол за спазване на трудовото законодателство във всички отрасли и дейности се осъществява от Изпълнителната агенция „Главна инспекция по труда“ към министъра на труда и социалната политика. Тя е орган за специализиран външноведомствен контрол за спазване на трудовото законодателство. Агенцията е организирана в обща и специализирана администрация, структурирана в Централно управление и 28 териториални дирекции "Инспекция по труда". Централното управление включва дирекциите от общата администрация, Главната дирекция "Инспектиране на труда", дирекциите "Правно осигуряване на инспекционната дейност" и "Международна трудова миграция" и отделни длъжности – чл. 7, ал. 1 и ал. 2 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ / Устройствения правилник/.

На основание чл.21, ал.1 от Устройствения правилник при и по повод изпълнение на служебните си задължения инспекторът е контролен орган и има правомощия, установени в Кодекса на труда. Според чл. 21, ал. 2 от Устройствения правилник правомощия на инспектор имат всички служители, назначени на длъжностите инспектор и юрисконсулт, както и ръководителите на административни звена в специализираната администрация. В настоящия случай процесното постановление е издадено от началник на отдел „М.“, който отдел е част от специализираната администрация /Дирекция „Правно осигуряване на инспекционната дейност“ – чл.16, ал.2, т.2 от Устройствения правилник/, поради което същият има контролни правомощия по спазване на трудовото законодателство. Това налага извод, че постановлението за обявяване на трудово правоотношение и предписанието за

сключване на трудов договор са издадени от компетентен орган.

Актът е надлежно мотивиран от фактическа и правна страна, като отговаря по форма на общите правила по чл. 59, ал. 2 АПК, доколкото в КТ не са установени по изричен начин правилата за форма на акта. Налице са ясни и конкретни мотиви и разпоредителна част.

Настоящият съдебен състав приема, че при издаването на акта са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които са съществени и могат да мотивират неговата отмяна, тъй като биха могли да повлияят на крайното решение на административния орган. Това е така, тъй като органът не е спазил задълженията си по чл.35 и чл.36, ал. 1 АПК, предвиждащи служебно събиране на доказателства за установяване на релевантните факти. Органът е издал процесното постановление само въз основа на представения граждански договор № 17/29.04.2022 г. въз основа на който е извел извод за наличието на трудово правоотношение, без да направи цялостна проверка. Съдът приема за неоснователни доводите на ответника, че с изпратената и получена от оспорващия призовка по чл.45, ал.1 АПК се установява липсата на твърдените от оспорващия нарушения на изискванията на чл. 35 и чл.36 АПК. Тази призовка установява, че дружеството е уведомено за открито в Дирекция „ПОИД“ административно производство и от същото са изискани описаните в нея документи, като в т. 2 от описаните документи са изискани гражданските договори с посочени лица, сред които не фигурира името на заинтересованата страна д-р Е. В. Х.. От изготвения протокол за извършена проверка се установява, че дружеството е представило всички сключени граждански договори и копия на сметки за изплатени суми. В преписката липсват данни след представянето им и извършените констатации на жалбоподателя да е била предоставена възможност да ангажира становище по резултатите от проверката, а е видно от мотивите на оспореното постановление, че само въз основа на представените граждански договори е прието, че е налице трудово правоотношение. Макар и да са представени документи, свързани с плащането по гражданския договор, видно от протокола, същите не са обсъдени в процесното постановление.

Така административното производство е проведено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, доколкото в протокола за извършена проверка не са описани констатираните нарушения на трудовото законодателство. Нарушена е възможността на дружеството да ангажира становище по тях преди издаване на крайния акт. Отделно от това, административният орган не е изпълнил задължението си да събере всички относими доказателства преди издаване на постановлението, съобразно задължението си по чл. 36, ал. 1 АПК, при което фактите и обстоятелствата от значение за случая са останали неизяснени, с което е нарушена разпоредбата на чл. 35 АПК. Не са изискани и графици със записани часове на пациенти, представени за пръв път в настоящото съдебно производство, макар че е направен извод за преобладаващо уговаряне на дейности с повтарящ се цикличен характер и продължително времетраене, а не конкретна определена услуга или резултат. Извършена е проверка само на гражданския договор и постановлението е издадено само въз основа на неговото съдържание. Тези нарушения съдът намира за съществени, доколкото, ако не бяха допуснати, би могло да се стигне до друг краен резултат.

Неправилни са и изводите на органа за наличие на трудово правоотношение. Съгласно чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда отношенията при предоставянето на работна сила се

уреждат само като трудови правоотношения. Приложението на разпоредбата на чл. 405а, ал. 1 КТ е обусловено от наличието на отношения при предоставяне на работна сила в нарушение на нормата на чл. 1, ал. 2 КТ. За да се приеме, че правоотношението между възложителя и изпълнителя на една работа по своя характер е трудово, следва да бъде установено договаряне между тях по основните елементи на трудовия договор съгласно чл. 66, ал. 1 КТ: мястото на работа, наименованието на длъжността и характера на работата, началото на изпълнение, времетраене на работата, продължителност на работния ден, почивки или отпуски, основно и допълнителни трудови възнаграждения с постоянен характер, както и периодичността на тяхното изплащане.

Съгласно чл. 405а, ал. 1 КТ, когато се установи, че работна сила се предоставя в нарушение на чл. 1, ал. 2, съществуването на трудовото правоотношение се обявява с постановление, издадено от контролните органи на инспекцията по труда, като в тези случаи съществуването на трудовото правоотношение може да се установява с всички доказателствени средства, а в постановлението се определя началната дата на възникването на трудовото правоотношение. Според чл. 405а, ал. 4 КТ въз основа на постановлението по ал.1 контролните органи на инспекцията по труда дават предписание на работодателя да предложи на работника или служителя сключване на трудов договор. В случаите по ал. 1, изр. трето трудовият договор се сключва от датата на възникването на трудовото правоотношение, определена в постановлението. Ако такава дата не е определена, трудовият договор се сключва от датата на издаване на постановлението.

Приложението на разпоредбите на чл. 405а, ал. 1 и ал. 4 КТ са обусловени от наличието на отношения при предоставяне на работна сила в нарушение на нормата на чл. 1, ал. 2 КТ. Това налага да бъде установена същността на работата (като съвкупност от трудови функции), за чието извършване се предоставя работната сила.

В разпоредбата на чл. 124 КТ е регламентирано, че при трудовото правоотношение работникът или служителят е длъжен да изпълнява работата, за която се е уговорил и да спазва установената трудова дисциплина, а работодателят - да осигури на работника или служителя условия за изпълнение на работата и да му плаща възнаграждение за извършената работа. При договора за услуга изпълнителят е независим от насрещната страна при осъществяването на уговорения резултат, т.е., възложителят може да не одобри и да не приеме този резултат, но не може да наложи дисциплинарно наказание на изпълнителя за отклонение от уговореното, нито пък е властен да упражнява над него някакъв йерархичен и дисциплинарен контрол.

В този смисъл основната разлика между трудовия договор и договора за услуга се състои в елементите работно време, в т.ч. дневни почивки, работно място, възнаграждение и задължение за спазване на определена трудова дисциплина, както и в йерархичната зависимост на работника при трудов договор. Преценката дали се касае за трудов или граждански договор, следва да бъде извършвана за всеки отделен случай при съвкупна и обективна оценка на доказателствата, както и да се съобразят съответните специфики на извършваната дейност (в случая медицинска дейност). Предметът на представените граждански договори е извършване на прегледи и консултации на пациенти на жалбоподателя срещу заплащане на съответното възнаграждение на ангажирания лекар. Касае за предоставяне на услуга (преглед и консултация), която представлява вид интелектуална дейност и няма ограничение да се извършва еднократно или многократно. Дължимият резултат при този договор е

свързан единствено с осъществяване на възложената дейност съобразно медицинските стандарти. Няма пречка тя да се извършва многократно във времето или през определен период от време, поради което договорът за услуга може да има продължително времетраене на изпълнение и цикличен характер в зависимост от уговорения начин на възлагане на работата.

По делото не се установи йерархична зависимост на д-р Е. Х. от жалбоподателя и наличието на правила за спазване на определена трудова дисциплина. Вярно, че съобразно чл. 7, ал. 2 от договора е поето задължение от страна на изпълнителя да се съобразява с установения вътрешен ред на възложителя, но тази клауза не съдържа конкретни правила за функционална зависимост. В настоящия случай така уговореното в договора е между равнопоставени страни, не предполага подчиненост и йерархичност, характерна при предоставянето на работната сила по трудов договор. В тази връзка не е установено естеството на вътрешния ред, поради което е недопустимо единствено на общата клауза на чл. 7, ал. 2 от договора да се прави извод за наличието на функционална и йерархическа зависимост или установяване на правила за трудова дисциплина. Следва да се отбележи, че медицинската дейност се осъществява в лечебно заведение/медицински център, а в същите обикновено е наличен установен ред в сградата, който се прилага както спрямо служителите и работниците /в това число лекарите, работещи по граждански договор/, така и за пациентите или други посетители.

При наличието на задача, изпълнима в случай на записан час за преглед или консултация, не може да се говори за времетраене на работа и продължителност на работния ден. Още повече, че от представените графици се установяват дни, в които не е извършвана работа. Обстоятелствата, че възложената дейност се извършва в Медицински център „Репродуктивно здраве“ и условията за осъществяване на медицинската дейност се осигуряват от възложителя, не водят непременно до извод за наличието на трудово правоотношение. При преценката за вида на правоотношението следва да се държи сметка за естеството и спецификата на възложената дейност /преглед и консултация на пациенти/, което е вид медицинска дейност. В случая тази медицинска дейност се предоставя на пациенти, записани от възложителя, т.е. на пациенти на лечебното заведение/медицинския център, поради което е разбираемо извършваната дейност да се осъществява на място. По същите причини лечебното заведение осигурява условията - кабинет, апаратура и др., за извършване на прегледи и консултации на негови пациенти в неговата сграда. Липсват доказателства, от които да се установява, че д-р Е. В. Х. е извършвала други прегледи, извън посочените в графиците, както и да осъществявала някаква работа и да е имала задължение да присъства в лечебното заведение в часовете, когато не е имало записани пациенти. Горното означава, че присъствието на д-р Х. в лечебното заведение е в зависимост единствено от броя записани часове за прегледи на пациенти и не е резултат на предварително едностранно фиксирано работно време. Единствено за пълнота следва да се отбележи, че съществува разлика между работно време и работно време на сградата, в която се осъществяват прегледите.

С клаузите на чл. 5 и чл. 6 от гражданския договор е уговорено възнаграждението да е платимо след предоставяне на констативен протокол, съдържащ вид и брой на извършените медицински услуги, в края на всеки месец, в който е извършена работата или до 30-то число на следващия месец, съгласно констативен протокол. За да е налице граждански договор, не означава непременно възнаграждението да е с

епизодичен и еднократен характер, тъй като това е свързано със свободата на договаряне. В случая е уговорено периодично /месечно/ отчитане и приемане на работата, поради което е резонно и заплащането да се извършва периодично, защото е налице връзка между двете основни задължения /престиране на услуга и заплащане на възнаграждение/. По тези съображения са погрешни изводите на органа, че изплащането на месечно възнаграждение е недопустимо в случай на извършване на услуга. Липсва твърдо уговорено възнаграждение /заплата/, а същото е поставено в зависимост от количеството прегледи и консултации на пациенти, т.е., от количеството извършена работа, което е характерно за гражданския договор. Уговорена е единствено цената на отделните прегледи, но това е базата, на която се изчислява дължимото възнаграждение, а същото зависи от броя на прегледите, за който няма изначално фиксиран обем /възлагането е спрямо нуждите на жалбоподателя – извършване прегледи на негови пациенти/.

Горните съображения мотивират съда да приеме, че издаденото постановление за обявяване съществуването на трудово правоотношение и предписанието за сключване на трудов договор се явяват незаконосъобразни и следва да бъдат отменени.

По разноските в производството.

При този изход на спора на жалбоподателя следва да се присъдят своевременно претендираните разноски в размер на 50 лева, представляващи заплатена държавна такса.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2, предл. второ АПК, Административен съд София – град, 72 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на " МЕДИЦИНСКИ ЦЕНТЪР РЕПРОДУКТИВНО ЗДРАВЕ" ООД, [населено място] постановление за обявяване съществуване на трудово правоотношение от 02.03.2023 г., издадено от началник на отдел към Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, с което е обявено съществуването на трудово правоотношение между Е. В. Х. и "Медицински център Репродуктивно здраве" ООД и е дадено предписание на жалбоподателя да предложи на Е. В. Х. сключване на трудов договор, считано от 01.05.2022 г., със срок на изпълнение 10.03.2023 г.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" да заплати на "МЕДИЦИНСКИ ЦЕНТЪР РЕПРОДУКТИВНО ЗДРАВЕ" ООД сумата от 50 лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: